

బేషెనవవి

“విన్నావుట్రా... ?”

“ఆఁ ”

“ఏమిటి ?”

“అదే”

“ఏదిరా ?”

“అదేరా ఇప్పుడు నువ్వన్నమాటే”

“అది కాదురా”

“మరేదిరా ?”

“వాడి సంగతేరా”

“ఎవడి సంగతీ ?”

“ఇప్పుడిటు వెళ్ళలా”

“ఎవరూ అప్పారావా?”

“ఆఁ వాడే చూశావ్”

“ఆఁ”

“ఏం చూశావ్ ?”

“వాణ్ణే”

“ఏముందిరా వాడిలో. వాడి మోహం”

“లేకేం! వాడి మొహం యీ మధ్య కాస్త కళ్ళ
కళ్ళాడుతున్నట్టుంటేను”

‘అవున్నే. అంతేనా నువ్వు చూసింది’

‘మరేం చూడాలంటావ్’

‘వాడెక్కడ నూటర్ చూశ్చేడురా’

‘ఆ చూడకేం’

‘కొత్తది గదురా అదీ?’

‘ఏమోగాని మొత్తంమీద కొత్తగానే ఉందిలే’

‘మొన్నే కొన్నాడు తెల్సా’

‘అలాగా’

‘అవును అదెలా కొన్నాడంటావ్’

‘నీముంది డబ్బెట్టి కొనుంటాడు’

‘డబ్బెలా వచ్చిందనుకున్నావ్’

‘బహుశా ఎక్కడా కనీసం వేసివుండడు’

‘అంతటివాడు కాదంటావా?’

‘ఏం?’

‘మన అయిదో క్లాసు రోజులు గుర్తులేవురా?’

‘లేకేం?’

‘అప్పుడోసారి వీడేం చేశాడు?’

‘ఊ... ఏం చేశాడు?’

‘నీ పెన్సిలు ఎత్తుకుపోయి గోలీల కమ్ముకోలా!’

‘అయితే?’

‘ఆ బుద్ధులు ఎక్కడికి పోతయ్యంటావ్’

‘ఊ... ఎక్కడికి పోతయ్యంటావ్?’

“ఎక్కడికీ పోలేదు”

“మరి?”

“అప్పుడు దొంగతనాలు చేశాడా”

“ఊ”

“ఇప్పుడు దొంగవేషాలు వేస్తున్నాడు?”

“అరి?”

“ఎంచి బాగా వేస్తాడనుకున్నావ్?”

“చాలా బాగా అనుకుంటా”

“నీకేలా తెలుస్తుంది?”

“మన స్కూలు డ్రాహాల్లో చిన్నప్పుడేదో ప్రజా

కొట్టాడు గదరా”

“అది అప్పటి మాట”

“ఇప్పటి చూతుమిటంటావ్”

“మన చు బావ్ గాడు నేడూ”

“లేకేం. ఇంకా బ్రతికే ఉన్నాడుగా”

“ఆం నా డే. వాడికో మామయ్యున్నాడో లేదా”

“ఉండే ఉంటాడు”

“నీకేలా తెలుస్తుంది?”

“చాలానే నుందిగా వెళ్ళి వయసు వాడికి చాలామంది

మామయ్యలా పుట్టుకొస్తారు”

“ఈచునలాంటి మామయ్య కాదులే”

“మరి?”

3)

“అసలు మామయ్యే”

“అలాగా”

“మామయ్యంటే మామయ్యా. ఆయనో ఎమ్మెల్యే”

“ఓహో”

“ఈ అప్పారావుగాడు ఆ చుర్రావుని పట్టుకొని...”

“ఊరి పట్టుకొని”

“ఆ ఎమ్మెల్యే మామయ్యని మంచిచేసుకున్నాడు”

“చేసుకొని ?”

“ఆయన్నూ, ఆయన పార్టీని పొగట్టం మొదలెట్టాడు.

“తర్వాత :”

“ఇతరను తిట్టడం మొదలెట్టాడు”

“ఊరి ఆ తర్వాత”

“రోజూ ఆయన యింటికెళ్ళి కబుర్లు కొట్టడం సాగించాడు”

“అలాగా. వాడు కబుర్లలో అఖండుడేగా”

“ఆగవోయ్. వాడంతటితో ఆగాడా. తరవా తరవాత రికమండేవను కొట్టుకొచ్చాడు.”

“ఎక్కణించి ?”

“అక్కణించే ఆ చుర్రావ్ గాడి మామయ్య దగ్గర్నుంచే”

“అలాగా. కొట్టుకొచ్చి వంజేశాడంటావ్”

“వాటిని చంకనేనుకెళ్ళి ఓ మంచి ఉద్యోగాన్ని కొట్టేశాడు”

“నిజంగానా?”

“వచ్చినట్టుంది, కనపట్టాలా”

“వమిటి”

“అదే! ఇందాక వాడెక్కిన స్కూటరు”

“కనపడకేం. అదేం దేవతా సెకీలు కాదుగా”

“మరింకా ననుగుతావేం. మొదటి నాలుగు నెలల జీతంతో కొన్నాడది”

“అంత పెద్ద ఉద్యోగమా?”

“షురేమనుకున్నావ్ పాతికమందిని కాదని వీడికిచ్చారది.”

“గట్టివాడేనన్నమాట”

“వాడి పిండాకూడేంకాదూ. ఇంతేనా నువ్వర్థం జేసుకున్నది”

“ఇంకేముంది?”

“ఇంకేమీ లేదు. అంతా ఇందులోనే ఉంది”

“వమిటది?”

“నీ కింకా అర్థంగాలేదా? వాడొట్టి స్వార్థపరుడూ, అసాంఘిక శక్తుడూను”

“ఎలాగంటావ్ ?”

“రికమండేషన్లతో ఉద్యోగం సంపాదించటం తప్పు కాదురా?”

“అవునవును.”

“అది దుష్టసాంప్రదాయం కాదా?”

“కాబోల్ను”

“వీడిమూలంగా పాతికమందికి అన్యాయం జరగలా?”

“ఎలాగూ?”

“పాళ్ళకు డిగ్రీలున్నాయిగాని, రికమండేపను లేవుగా?”

“అయితే?”

“అందుకని పాళ్ళనుకాదని వీడికిచ్చారని.”

“అన్యాయమందుకనుకోవాలి?”

“నుకోవనుకోవాలి?”

“రికమండేపను తేకపోవటం పాళ్ళు ఖర్చుగావచ్చు.”

“అనుకుంటాం. కాని పాతికమంది ఖర్చులు ఒక్కలా

ఎలా రాసిపెట్టి ఉంటాయంటావ్?”

“ప్రమా! ఆ పాతికమంది ఒకే ముహూర్తంలో పుట్టి ఉండకూడదా!”

“ఏమైనా వీళ్ళంతా సంఘానికి చీకపుకుగులు.”

“ఎవళ్ళంతా?”

“ఈ అప్పారావులూ, చుర్రావులూ, వాడి మామయ్యలూను.”

“ఎలాగంటావ్?”

“వీళ్ళమూలంగా సమదులైన పాళ్ళకి దొంగ్కుండా చచ్చి వెధవలకు పోవటంలేదుట్రా ఉద్యోగాలు?”

“పోనిదూ వెధవగొడవ.”

“అంత నిర్లక్ష్యమైతే ఎలాగురా! సామాజిక విలువలంటూ ఏమన్నా తగలకాలా లేదా.”

“తగలడుతూనే ఉన్నాయిగా.”

“మరి ఆర్పవద్దుట్రా.”

“ఆర్పతూనే ఉన్నారూగా.”

“ఎవర్రా?”

“అదే! రికమండేవను తెచ్చుకోని ఆ పాతికమందిని.”

“నీ ఉద్దేశ్యమేమిటంటావ్?”

“ఏదో వాడి పొట్టపొట్టు వాడు కడుతూంటే మన
కెందుకురా కోపం.”

“వదంటావ్?”

“ఎంతైనా మన స్నేహితుడే గదరా. అయినా వాడి
కోరికలొకం డిగ్రీ గట్రా ఉన్నాయిగా.”

“అయితే నాకేనా లేంది?”

“అలాగని ఎవరన్నారూ?”

“మనం అయిదోక్లాసు చదివేప్పుడు నాకు మూడు
మార్కులొస్తే, అప్పారావుకు వొచ్చింది రెండు మార్కులే
గదరా.”

“అవునవును.”

“మరి వాడు నాకన్నా ఎలా ఎక్కువంటావ్?”

“నే ననలేదే”

“అయితే నాకు రాకుండా వాడికెందుకు పోవాలా
ఉద్యోగం?”

“ఏమిటేమిటి? నువ్వుకూడా అప్లికేషను పెట్టావా.
ఆ ఉద్యోగానికీ?”

“మ రేమానుకున్నావ్?”

“నువ్విప్పుడు చేస్తున్న ఉద్యోగానికే రోగం వచ్చిందిరా?”

“వెధవ్యుడ్యోగం. బొచ్చెడు జీతమన్నారాదు. దాన్నలా కమ్ముకూర్చోచున్నావు.”

“అందుకని మానేశావన్నమాట.”

“ఎబ్బే, మానండే.”

“అయితే అగుండకానే దీనికూర్చా అప్పుడు చేశావన్నమాట.”

“అదీ! అలా దారికి రా”

“పోనిదూ, అది అప్పారావుకు పోతేపోయింది. వాడి నన్నా క్లాస్ సుఖంగా ఉండనీ, నీకిది ఉందిగా.”

“ఏం ఉద్యోగంలేదూ. బొచ్చెడు జీతమన్నారాదు.”

“నీకంత రోగిగ్గా వుంటే నాకింజేవనకూ ఎందుకు చెప్పలేదు?”

“నువ్వేం ఆర్చేవాడివా, తీర్చేవాడివా?”

“వినరా నాయనా. మా ఆఫీసులో ఓ పోస్టు కాఫీ అయ్యింది.”

“అయితే?”

“జీతం అప్పారావుకొచ్చినంతా వస్తుంది.”

“వస్తే?”

“నీకంత రోగిగ్గా ఉంటే ఎందుకు అప్పు చెయకూడదు.”

“అంతపెద్ద ఉద్యోగం వస్తుందా అని?”

“అప్పారావు కలా వచ్చిందంటావ్?”

“వాడికి రికమండేషన్లున్నాయి.”

“నువ్వూ సంపాదించు.”

“ఛా...ఛా...”

“...”

“...తెలుగు...పని నే చెయ్యను.”

“...వెళ్ళాను...వాడిలా ఉన్నావ్.”

“కాబో...”

“కాబో త్వీమిటి నీ తలకాయ, ఈ లోల్లో చప్రాసీ ఉద్యోగాసక్కువా నవాలకు రికమండేషన్లు కావాలా నాయనా.”

“...ంటావ్.”

“ఓరి పచ్చనాయనా, అవితంపే నీ మొహంచూసి ఇచ్చేదెపడు.”

“రికమండేషన్లంటే నాకంతగా కోపం లేదనుకో. కాని...”

“ఊ... కానీ...”

“సన్నరిగిన వాల్లెవరూ లేరే.”

“అలాగనుకుంటే ఎలా. వెళ్ళి ఎవణ్ణా పట్టు.”

“ఎవణి పట్టాలంటావ్?”

“పట్టవలసినవాణ్ణే పట్టాలి. ఆ సుబ్రావ్ మామయ్య

లేదూ...”

“ఊ...”

“ఆయనకీ మా ఆఫీసరుకూ స్నేహం లావు. ఆయన్నే పట్టు.”

“ఇసాడంటావా?”

“అంతా నీలో వుంది. ముందా చుట్టొచ్చి మంచి చేసుకొని తోము.”

“తోముతాననుకో. కాని నాకు సందేహంగాకే వుంది. ఇంతకాలం ఎంత తోమినా దొరకనివి ఇప్పుడు దొరుకు తాయా? అని.”

“అచ్చా... దిగిచూడు తెలుస్తుంది.”

“అంతేనంటావా?”

“ఓ భేషుగా.”